

Suvestinė redakcija nuo 2007-01-14 iki 2007-08-25

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2002, Nr. [86-3719](#), i. k. 102301MISAK00000420

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

**Į S A K Y M A S
DĖL METELIŲ REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTO PATVIRTINIMO**

2002 m. rugpjūčio 10 d. Nr. 420
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (Žin., 1993, Nr. [63-1188](#); 2001, Nr. [108-3902](#)) 5 straipsnio 2 dalimi bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 10 d. nutarimo Nr. 503 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą“ (Žin., 2002, Nr. [40-1484](#)) 1.2 punktu,

1. T v i r t i n u Metelių regioninio parko apsaugos reglamentą (pridedama).
2. Aplinkos ministerijos informacijos kompiuterinėje sistemoje v a d o v a u t i s reikšminiais žodžiais: „saugomos teritorijos“, „valdymo sistema“.

APLINKOS MINISTRAS

ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. 420
(Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2007 m. sausio 5 d. įsakymo Nr. D1-12
redakcija)

METELIŲ REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTAS**I. BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Metelių regioninio parko apsaugos reglamentas (toliau – Reglamentas) – nustato specialius Metelių regioninio parko teritorijų planavimo, statinių projektavimo jo teritorijoje reikalavimus bei apsaugos, tvarkymo ir naudojimo ypatumus.

2. Veiklą Metelių regioniniame parke (toliau – Regioninis parkas) reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų (Žin., 1993, Nr. 623-1188; 2001, Nr. [108-3902](#)), Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos (Žin., 1992, Nr. [5-75](#)), Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos (Žin., 1995, Nr. [3-37](#), 2004, Nr. 153-5571), Lietuvos Respublikos miškų (Žin., 1994, Nr. [96-1872](#); 2001, Nr. [35-1161](#)), Lietuvos Respublikos vandens (Žin., 1997, Nr. [104-2615](#); 2003, Nr. 36-1544), Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo (Žin., 1995, Nr. [107-2391](#); 2004, Nr. [21-617](#)), Lietuvos Respublikos statybos (Žin., 1996, Nr. [32-788](#); 2001, Nr. [101-3597](#)), Lietuvos Respublikos turizmo (Žin., 1998, Nr. [32-852](#); 2002, Nr. [123-5507](#)) įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimu Nr. 343 (Žin., 1992, Nr. [22-652](#); 1996, Nr. [2-43](#)), Metelių regioninio parko nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. balandžio 29 d. nutarimu Nr. 490 (Žin., 1999, Nr. [39-1227](#)), Bendrieji buveinių ar paukščių apsaugai svarbių teritorijų nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. kovo 15 d. nutarimu Nr. 276 (Žin., 2004, Nr. [41-1335](#)), Saugomų teritorijų arba jų dalių, kuriose yra paukščių apsaugai svarbių teritorijų, sąrašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 8 d. nutarimu Nr. 399 (Žin., 2004, Nr. [55-1899](#); 2006, Nr. 92-3635), statybos techniniai reglamentai, šis Reglamentas, kiti teisės aktai bei apsaugos sutartys, kurios gali būti sudaromos dėl veiklos apribojimų Metelių regioniniame parke, konkrečių žemės, miško bei vandens telkinio naudojimo sąlygų nustatymo, Metelių regioninio parko ir jo zonų ribų planas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. lapkričio 7 d. nutarimu Nr. 1310 (Žin., 2001, 95-3353), Metelių regioninio parko tvarkymo planas (planavimo schema), regioninio parko dalių specialieji ar detalieji planai, gamtotvarkos ir paveldotvarkos planai, taip pat bendrieji planai.

3. Kultūros paveldo objektams (nekilnojamosioms kultūros vertybėms), esantiems regioniniame parke, priežiūros, tvarkymo ir naudojimo sąlygas nustato kultūros paveldo objektų (nekilnojamųjų kultūros vertybių) apsaugos reglamentai ir/ar specialiojo teritorijų planavimo dokumentai.

4. Gamtos paveldo objektai (saugomi gamtiniai kraštovaizdžio objektai) ir jų teritorijos tvarkomos remiantis Saugomų teritorijų įstatymu, Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų, grybų rūšių ir bendrijų įstatymu (Žin., 1997, Nr. [108-2727](#); 2001, Nr. 110-3987), Specialiosiomis žemės ir miško naudojimo sąlygomis, Gamtos paveldo objektų nuostatais, patvirtintais 2005 m. balandžio 19 d. aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-214 (Žin., 2005, Nr. [58-2026](#)), pagal šių objektų gamtotvarkos projektus.

5. Reglamente vartojamos sąvokos:

Apžvalgos aikštelė (regykla) – vieta, skirta stebėti atsiveriančią panoramą, kurioje gali būti įrengti mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, apžvalgos bokštas. Joje gali būti įrengti stebėjimui pritaikyti įrenginiai (žiūronai, teleskopai).

Atokvėpio vieta – trumpalaikiam poilsiui be nakvynės skirta teritorija greta pažintinių takų, rekreacinio prioriteto zonose ir kitose vietose. Joje įrengiami miško baldai, mažieji kraštovaizdžio

architektūros statiniai ar įrenginiai (skydai, stendai, nuorodos).

Buvusi sodyba – sodyba, kurios buvimo faktas įrodytas teismo sprendimu arba kai yra išlikę buvusių statinių ir (ar) sodų liekanų arba kai sodyba pažymėta vietovės ar kituose planuose.

Istoriškai susiformavęs kultūrinis kraštovaizdis (tiek kaimiškas, tiek miestietiškas) – tai kryptingai formuotas, tenkinantis biologinius, psichologinius (informacinius, estetinius), socialinius, ergonominius (tinkamumo veiklai), ekonominius gyvenamosios, darbo ir/ar poilsio aplinkos kokybės poreikius kraštovaizdis, susiformavęs iki 20 a. vidurio.

Kraštovaizdžio estetinė vertė – bendraisiais estetikos kriterijais išreiškiamas natūraliai susiformavusio ir natūralų pobūdį išlaikiusio ar žmogaus veiklos sukurto ir jo sambūvį su aplinka atspindinčio kraštovaizdžio apibūdinimas.

Lankomi objektai – skirti ir/ar pritaikyti lankymui paveldo objektai ir kiti saviti kraštovaizdžio kompleksai bei objektai, apžvalgos aikštelės (regyklos) bei kiti visuomenės poreikiams skirti objektai.

Mažasis pramoginis laivas – laivas, kurio korpusas trumpesnis kaip 20 m, bet kurio tipo ir bet kuriuo būdu varomas, skirtas sporto, pramogų ir laisvalaikio reikmėms.

Mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai – paprastų konstrukcijų inžineriniai statiniai: atraminės sienutės, tvorelės, šviestuvai, lauko baldai, pavėsinės, stoginės, laiptai, lieptai, tilteliai, dekoratyvinės skulptūros, informacijai skirti statiniai ar įrenginiai (skydai, stendai, nuorodos), informaciniai ženklai bei riboženkliai bei kiti teritorijos vieningo stiliaus tvarkymo bei puošybos statiniai.

Pažintinis takas – takas, skirtas pėstiesiems, bevariklio transporto priemonių naudotojams ar žirginiam turizmui, įrengtas siekiant sudaryti sąlygas susipažinti (aplankyti) su gamtos ir/ar kultūros paveldo objektais, savitais regionais bei reiškiniais, turintis informacijai skirtų mažųjų kraštovaizdžio architektūros statinių.

Poilsio vietė – laikinai apsisototi be nakvynės skirta teritorija, kurioje gali būti įrengiami lauko baldai, pavėsinės, persirengimo kabinos, laužavietės, tualetas, kiti mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, automobilių stovėjimo ir sporto aikštelės. Joje turi būti sudarytos sąlygos lankytojų higienos poreikiams tenkinti bei buitiniams atliekoms surinkti.

Rekreacinės paskirties inžineriniai statiniai – poilsio (žaidimo) aikštelės, regyklos, apžvalgos bokštai, medžiotojų bokšteliai, pavėsinės, pažintiniai takai su informacijai skirtais statiniais, miestų, miestelių aikščių, parkų, skverų ir kitų želdynų įranga, paplūdimių įranga, jachtų ir valčių elingai, prieplaukos, krantinės, taip pat mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai.

Rekreaciniai pastatai – poilsiui skirti statiniai, statinių grupės, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos (poilsio namai, turizmo centrai, sanatorijos, sveikatingumo kompleksai, kempingų pastatai, turizmo bazės, kaimo turizmo pastatai, vasarnamiai, pirtys, nakvynės paslaugų namai, jaunimo nakvynės namai).

Stovyklavietė – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, kurioje gali būti teikiama turistinės stovyklos paslauga, pritaikyta palapinėms statyti. Joje gali būti įrengiami mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, automobilių stovėjimo aikštelė, įranga maistui ruošti, laužavietės, sudaromos sąlygos higienos poreikiams tenkinti, atliekoms surinkti bei poilsiui organizuoti.

Tradicinė etnografinio regiono architektūra – etnografiniai sričiai būdinga gyvenamosios ir kitos paskirties pastatų ir statinių architektūra, teritorinė erdvinė struktūra, statinių ryšys su kraštovaizdžiu.

Visuomenės poreikiai saugomose teritorijose – viešieji poreikiai, susiję su gyventojų bei lankytojų teise ir reikme turėti galimybes poilsiauti, susipažinti su vertybėmis saugomose teritorijose, gamtos ir kultūros paveldu.

Vizualinė (regimoji) tarša – dėl neracionalios žmogaus veiklos vykstantis kraštovaizdžio vizualinės struktūros estinės kokybės praradimas (kraštovaizdžio estetinę vertę mažinančių statinių (neišvaizdžių, nederančių kraštovaizdyje architektūriniu stiliumi) statyba ir/ar netinkamai (neracionaliai) suformuoti želdiniai, užstojančios gamtos ir kultūros paveldo objektus, vaizdingas ir vertingas panoramas.

Kitos šiame Reglamente vartojamos sąvokos atitinka Saugomų teritorijų, Teritorijų

planavimo, Statybos įstatymuose ir kituose teisės aktuose vartojamas sąvokas.

II. REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOS

6. Regioninio parko apsauga ir tvarkymas, veiklos reglamentavimas siejamas su teritorijos funkcinio prioriteto zonomis:

6.1. konservacinio prioriteto – Obelytės ir Trako gamtiniai rezervatai, Barčių, Kalniškės, Metelių ir Teizų kraštovaizdžio draustiniai, Žagarių geomorfologinis draustinis, Dusios hidrografinis draustinis, Rinkotų botaninis draustinis, Juodabalės zoologinis draustinis, Trako botaninis-zoologinis draustinis;

6.2. ekologinės apsaugos prioriteto – Buckūnų, Obelijos, Obelninkėlių, Papėčių, Statiškės ir Teizininkų kaimų apylinkės, Dusios ežero šiaurinė pakrantė, Sutrės paslėnis, Juodabalės apylinkės, Kalniškės miško dalys;

6.3. rekreacinio prioriteto – Dusios ežero rytinė ir pietrytinė pakrantė, taip pat pakrantė į pietus nuo Rinkotų miško ir Metelių ežero pakrantė prie Metelių miestelio;

6.4. kitos paskirties (gyvenamosios) zonomis – Metelių miestelis, Barčių, Buckūnų, Nakrūniškės, Obelninkų, Papėčių, Teizininkų ir Žagarių kaimai.

7. Regioninio parko tvarkymo plane (planavimo scheme) išskiriamos kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose teritorijos naudojimas ir apsauga reguliuojama pagal Saugomų teritorijų tipinius apsaugos reglamentus, patvirtintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 19 d. nutarimu Nr. 996 (Žin., 2004, Nr. [131-4704](#)).

8. Regioniniame parke taikomi:

8.1. reikalavimai veiklai visose regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti;

8.2. papildomi reikalavimai veiklai atskirose regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti.

III. REIKALAVIMAI VEIKLAI VISOSE REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE REGLAMENTUOTI

9. Statiniai Metelių regioniniame parke projektuojami, statomi ar rekonstruojami atsižvelgiant į vietovės kraštovaizdžio ypatumus bei tradicinės etnografinio regiono architektūros savitumus, paveldo objektų apsaugos reikalavimus, siekiant:

9.1. išlaikyti gamtinio bei istoriškai susiformavusio kultūrinio kraštovaizdžio, gamtinių ir kultūrinių kompleksų bei objektų vertės požymius;

9.2. išsaugoti bendrą kraštovaizdžio struktūrą ir jo estetinę vertę, erdvinį raiškumą ir raiškius reljefo bei hidrografinio tinklo elementus;

9.3. išlaikyti tradicinės Dzūkijos (Dainavos) etnografinio regiono architektūros pobūdį: formas, spalvas ir dydžius, formuoti rekreacinių ir gyvenamųjų vietovių estetinį vaizdą.

10. Naujos sodybos, įskaitant ir ūkininko ūkio sodybas, projektuojamos ir statomos tik regioninio parko specialiojo arba bendrojo teritorijų planavimo dokumentuose nurodytose teritorijose. Esamos sodybos gali būti pritaikomos kaimo turizmo paslaugoms teikti, puoselėjant ir skleidžiant regiono etnografinės tradicijas.

11. Rengiant detalų planą arba rengiant statinių techninius projektus buvusioms sodyboms atkurti, vietos pastatams statyti gali būti parinktos kitose vietose, nei jie stovėjo anksčiau, tačiau visais atvejais nepažeidžiant vertingų kraštovaizdžio elementų, taip pat laikantis 9 punkte išdėstytų reikalavimų. Kitose vietose pastatai gali būti projektuojami (statomi) ir tuo atveju, kai buvusiose vietose negalima statyti dėl inžinerinių tinklų, susiformavusių želdinių ir kt.

12. Naujos aukštos įtampos elektros linijos neprojektuojamos. Rekonstruojant esamas ir rengiant naujas žemos įtampos elektros perdavimo linijas, jos tiesiamos požeminiais kabeliais.

13. Inžineriniai statiniai, inžineriniai tinklai bei susisiekimo komunikacijos projektuojamos ar įrengiamos kuo mažiau keičiant kraštovaizdžio pobūdį bei neteršiant aplinkos. Projektuojant ar rekonstruojant kelius, teritorijų planavimo dokumentuose numatytus naudoti autoturizmui, gerinant

kelių dangą išlaikomas esamų kelių pobūdis (susiformavę vingiai, nuolydžiai bei istoriniu požiūriu vertingos kelio dangos).

14. Projektuojant lengvųjų automobilių ir autobusų stovėjimo aikšteles, didesnes kaip 500 m² ploto, turi būti numatytos želdinių juostos, skaidančios aikšteles mažesnėmis dalimis.

15. Regioninio parko miškuose, išskyrus rekreacinio prioriteto zonas, formuojama tik minimali rekreacinė infrastruktūra: įrengiami pažintiniai (pėsčiųjų, dviračių, žirginio turizmo) takai, apžvalgos aikštelės (regyklos), atokvėpio vietos, išsaugant natūralią gamtinę aplinką.

16. Regioniniame parke esančiose (ar buvusiose) sodybose, įvertinant kraštovaizdžio bei gamtos ir kultūros paveldo apsaugos reikalavimus, gali būti statomi ir rekonstruojami gyvenamieji namai bei jų priklausiniai, laikantis statybos techninių reglamentų ir šių sąlygų:

16.1. viename žemės sklype galima statyti tik vieną gyvenamąjį namą ir priklausinius. Neleidžiama statyti sublokuotų gyvenamųjų namų, išskyrus tokių namų statybą regioninio parko gyvenamosios paskirties zonose;

16.2. tradicinė sodyba susideda iš šių pastatų: gyvenamojo namo, lauko virtuvės su rūsiu, tvarto, daržinės (gali būti sujungta su tvartu), kluono, svirno, pirties, malkinės.

Naujai projektuojami sodybų pastatai (garažai, pastatai ūkinei veiklai) architektūriniais sprendimais turi būti derinami prie tradicinių sodybos pastatų;

16.3. gyvenamieji pastatai statomi vieno aukšto (su mansarda), stačiakampio formos, dvišlaičiu stogu. Gyvenamųjų pastatų aukštis nuo pastatu užstatomo žemės sklypo vidutinės altitudės iki stogo kraigo aukščiausio taško – iki 7,5 m, cokolio aukštis – iki 0,5 m. Gyvenamojo namo bendrasis plotas – iki 120 m². Šios nuostatos netaikomos gyvenamosiose zonose;

16.4. priklausiniai – vienaukščiai, dvišlaičiu stogu. Tvarto, daržinės aukštis – iki 9 m, kiti priklausiniai statomi ne aukštesni kaip 5 m. Statinių aukštis skaičiuojamas nuo pastatu užstatomo žemės sklypo vidutinės altitudės iki stogo kraigo aukščiausio taško. Ūkinių pastatų dydis ir proporcijos bei fasadų architektūriniai sprendimai turi atitikti jų paskirtį;

16.5. pagrindinė gyvenamųjų pastatų sienų ar išorės apdailos medžiaga – medis. Pjautinių rąstų (ne tekintų) sienos dažomos tamsia ruda ar juoda spalva, gali būti dervuotos arba išlaikyta natūrali medžio spalva. Mūrinių pastatų išorinės sienos apkalamos lentomis arba dailylentėmis. Draudžiama statinius apkalti plastikinėmis dailylentėmis. Tradicinis apkalimas yra vertikalus. Plūkto molio ūkiniai pastatai yra tradiciniai ir saugotini. Rąstinių pastatų sienos gali būti dažomos tamsia ruda, juoda spalva, o kitų konstrukcijų pastatai tradiciškai dažomi sodriomis spalvomis: geltona, žalia, ruda. Mūriniai ūkiniai pastatai tinkuojami;

16.6. gyvenamųjų ir ūkinių pastatų stogai dvišlaičiai 35°–45°. Tradicinė stogų danga – gontai, nendrės, šiaudai, skiedros. Stogai gali būti dengiami čerpėmis arba jų imitacijomis. Būdingos spalvos – tamsios (ruda, juoda, pilka);

16.7. gyvenamuosiuose pastatuose langai projektuojami trijų (dviejų) dalių. Šios nuostatos netaikomos regioninio parko gyvenamosios paskirties zonose;

16.8. kaimuose išlaikomas tradicinis užstatymo tipas: gyvenamasis namas statomas arčiausiai gatvės, šonu į gatvę, tvartas – toliausiai;

16.9. iki 0,5 ha ploto sklypuose ir gyvenamųjų namų kvartaluose pastatų bendras užimamas plotas turi atitikti statybos techninio reglamento STR 2.02.09: 2005 „Vienbučiai gyvenamieji pastatai“, patvirtinto 2005 m. liepos 1 d. aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-338 (Žin., 2005, Nr. [93-3464](#)) 9 priedo reikalavimus, bet negali viršyti 375 kvadratinį metrų.

Nuo 0,5 ha ir didesnio ploto sklypuose pastatų bendras užimamas plotas negali viršyti 500 kvadratinį metrų.

17. Regioninio parko rekreacinėse, gyvenamosiose ir ūkinėse zonose, tam tikslui skirtose vietose, numatytose specialiuosiuose planuose, gali būti įrengiami laikini statiniai, lengvai išardomi ir kilnojami sezoniniai statiniai (paviljonai, palapinės) įvairiems renginiams organizuoti, vasaros teatrai, estrados, atviros šokių aikštelės.

18. Mažųjų kraštovaizdžio architektūros statinių įrengimas turi atitikti šiuos reikalavimus:

18.1. tvorų pobūdis, dydžiai ir medžiagos numatomos atsižvelgiant į kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kurioje yra planuojama teritorija, reikalavimus bei aptveriamų pastatų stilių.

Paveldo objektams aptverti nustatomos specialios sąlygos, naudojamos autentiškos arba imituojančios autentiškas medžiagos ir formos;

18.2. neleidžiama aptverti sodybų (namų valdų) neperregimomis ir aukštesnėmis nei 1,5 m aukščio tvoromis. Tverinama ažūrinėmis medinėmis tvoromis (virbų, tašelių, kt.);

18.3. neleidžiama užtvirti – paežerių, paupių, apžvalgos aikštelių ir pravažiavimų bei praėjimų į juos, pažintinių takų ir kelių, saugomų atvirų kraštovaizdžio erdvių, užstatyti ar kitaip riboti regioninio parko lankymą;

18.4. neleidžiama aptverti miškų, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti pažeistus medynus, kitus gamtos išteklius, kai to reikia miško želdiniams ir žėliniams apsaugoti nuo žvėrių daromos žalos bei nustatyta tvarka steigiant aptvarus medžiojams gyvūnams laikyti arba kai tai būtina saugioms eisimo sąlygoms keliuose užtikrinti.

19. Pavėsinės statomos iš medžio, stogų danga – skiedros, lentelės, nendrės arba jų imitacija. Šių statinių aukštis ne didesnis kaip 3 m, užstatymo plotas ne didesnis kaip 15 m².

20. Užrašai informaciniuose, reklaminiuose skyduose, stenduose, nuorodose rašomi valstybine kalba bei vadovaujantis Valstybinės kalbos įstatymo (Žin., 1995, Nr. [15-344](#)) ir poįstatyminių teisės aktų nuostatomis. Informacinių reklaminių skydų ar stendų pastatymo vieta turi būti derinama su regioninio parko direkcija. Draudžiama informacijos ir reklamos skydus, stendus kabinti ar kitaip tvirtinti ant medžių, gamtos ir kultūros paveldo objektų, įrengti juos paminklų vizualinės apsaugos zonos.

21. Buvusių žemės ūkio įmonių pastatus ir buvusius karinės paskirties statinius, ypač esančius draustiniuose, ekologinės apsaugos bei rekreacinio prioriteto zonose, prie pažintinių takų, regyklų bei lankomų objektų, gyvenviečių vizualinėje aplinkoje, rekomenduojama griauti arba perstatyti į atitinkančius regioninio parko steigimo tikslus bei architektūrinius reikalavimus pastatus, reikalingus visuomenės poreikiams.

22. Regioniniame parke draudžiama statyti vagonėlius, nebenaudojamas transporto priemonės, tipinius atvežamus namelius, metalinius garažus, kitus laikinus statinius, išskyrus atvejus, kai vykdomi statybos darbai (t. y. kai tokiems darbams atlikti išduotas statybos leidimas arba atitinkamų institucijų įgaliotų pareigūnų parašais patvirtintas supaprastintas statinio projektas – nesudėtingų statinių statybos atveju) arba masinių renginių metu.

23. Regioniniame parke medžioklė yra papildomai reglamentuojama:

23.1. rezervatuose medžioklė draudžiama;

23.2. neleidžiama medžioti paukščių (išskyrus rūšis, kurių gausa reguliuotina): Dusios hidrografinio, Metelių kraštovaizdžio, Juodabalės herpetologiniame, Rinkoto botaniniame ir Trako botaniniame–zoologiniame draustiniuose, Buckūnų ir Metelytės apsaugos zonose bei Dusios ež. vandens apsaugos zonoje 50 m nuo kranto.

IV. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI KONSERVACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE (REZERVATUOSE IR DRAUSTINIUOSE) REGLAMENTUOTI

24. Regioninio parko rezervatuose statyba draudžiama, išskyrus statinius, reikalingus rezervato tikslams įgyvendinti.

25. Rengiant detaliuosius etnografiniu požiūriu vertingų kaimų, išlaikiusių senąją struktūrą ir/ar architektūrą, planus, iš esmės nekeičiama susiklosčiusi planinė struktūra, numatomi būdai vertingų gamtos ar kultūros elementų išryškinimui ir atkūrimui.

26. Regioninio parko draustiniuose statomiems ir rekonstruojamiems statiniams taikomi šie reikalavimai:

26.1. rengiant statinių techninius projektus, projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno aukšto su mansarda gyvenamieji namai ir vieno aukšto ūkiniai pastatai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti draustinyje esančius kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes) arba kai reikia atkurti, formuoti buvusio (iki 1940 m.) užstatymo pobūdį, pastatyti apžvalgos ar miškų priešgaisrinio stebėjimo bokštus;

26.2. neleidžiama statyti naujų bei plėsti esamų rekreacinių pastatų ir kompleksų;

26.3. gyvenamuosiuose bei ūkiniuose pastatuose draudžiama projektuoti bei įrengti vitrininius langus. Pastatų stoguose gali būti įrengiami tūriniai stoglangiai. Su stogu sutapatinti stoglangiai bei saulės energijos akumuliacinio įrenginiai įrengiami stogo plokštumoje tik iš kiemo pusės;

26.4. draustiniuose esančias sodybas galima pritaikyti kaimo turizmui ir lankytojams aptarnauti, puoselėjant ir skleidžiant regiono etnografinės tradicijas.

27. Konservacinio prioriteto funkcinėse zonose draudžiama statyti mobiliojo ir radijo ryšio bokštus.

28. Paukščių apsaugai svarbioje teritorijoje, nurodytoje Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų arba jų dalių sąrašė, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 4 d. nutarimu Nr. 399 (Žin., 2004, Nr. [55-1899](#); 2006, Nr. 92- 3635) draudžiama:

28.1. įveisti mišką;

28.2. visoje Metelių kraštovaizdžio draustinio Metelio ir Obelijos ežerų akvatorijoje, rudžių veisimosi ir maitinimosi bei paukščių sankaupų vietų apsaugai svarbiose teritorijose, ištikus metus plaukioti savaeigėmis plaukiojimo priemonėmis, išskyrus žvejus verslininkus, kuriems galima lėta eiga plaukti į žvejybos vietas ir atgal;

28.3. verslinė žvejyba:

28.3.1. regioninio parko planavimo dokumentuose nustatytose rudžių veisimosi vietų apsaugai svarbiose teritorijose Metelių kraštovaizdžio draustinio Metelio ir Obelijos ežeruose visais žvejybos įrankiais nuo ledo ištirpimo iki rugpjūčio 31 d.;

28.3.2. regioninio parko planavimo dokumentuose nustatytose paukščių sankaupų vietų apsaugai svarbiose teritorijose Dusios hidrografinio draustinio Dusios ežere statomaisiais tinklais nuo rugpjūčio 1 d. iki užšalimo;

28.3.3. regioninio parko planavimo dokumentuose nustatytose paukščių sankaupų vietų apsaugai svarbiose teritorijose Metelio kraštovaizdžio draustinio Metelio ežere statomaisiais tinklais nuo rugpjūčio 1 d. iki spalio 31 d.

V. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI EKOLOGINĖS APSAUGOS PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

29. Paveldo objektų teritorijose, jų apsaugos zonose neleidžiama įveisti miško, statyti statinių, užstojančių paveldo objektus, trukdančių juos apžvelgti nuo pagrindinių priėjimų, pažeidžiančių jų raiškumą, didinančių teritorijos vizualinę (regimąją) taršą.

30. Regioninio parko Buckūnų ir Metelytės ekologinės apsaugos prioriteto funkcinėse zonose draudžiama sodinti medžių juostas ir plantacijas, keisti žemės ūkio paskirties žemę į miškų ūkio paskirtį.

VI. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI REKREACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

31. Rekreatinio prioriteto zonose išskiriamos intensyvaus ir ekstensyvaus rekreatinio naudojimo tvarkymo teritorijos.

32. Rekreatinio prioriteto zonose esamos sodybos gali būti pritaikomos rekreatininiam pastatams įrengti;

33. Užstatomoje Dusios rekreatinio prioriteto zonos dalyje, detaliaisiais planais numatytose vietose galima rekreatinių pastatų ir statinių (stovyklų, kempingų) statyba, numatyta šios rekreatinės zonos specialiajame plane, atsižvelgiant į plano aiškinamojo rašto teiginius.

34. Žemės sklype prie vandens telkinio, gali būti įrengtas tik vienas lieptas mediniu paklotu iki 15 m ilgio nuo vandens telkinio kranto, bet ne didesnis kaip 30 m² ploto. Esant būtinybei (užžėlęs švendrėmis krantas ir pan.) tilto ilgis gali būti ir didesnis, tačiau visais atvejais neturi nusitęsti daugiau kaip 2 m nuo vandens telkinio augalijos ribų.

35. Teritorijų planavimo dokumentuose visuomenės poreikiams išskirtose teritorijose gali

būti statomos ir didesnės pavėsinės, nei nurodyta 19 punkte, rekreacinių teritorijų tvarkymo planuose nustatytose vietose.

36. Rekreacinio prioriteto zonose plėtojama tik poilsio ir turizmo paslaugų infrastruktūra. Jose negalima bloginti rekreacinių išteklių kokybės, naikinti kraštovaizdžio estetinio potencialo, projektuoti ir statyti su rekreacija nesusijusių pastatų bei įrangos:

36.1. infrastruktūra kuriama visų pirma intensyvaus naudojimo Duflos rekreacinio prioriteto zonos užstatomoje dalyje, pradėtose urbanizuoti teritorijose, nestatant naujų didelių (daugiau nei 50 vietų) rekreacinių pastatų;

36.2. ekstensyvaus rekreacinio naudojimo teritorijose įrengiamos trumpalaikio poilsio vietos – poilsiavietės, atokvėpio vietos bei paplūdimiai su minimalia rekreacine įranga;

36.3. užstatomoje rekreacinio prioriteto zonos dalyje projektuojami ir statomi vienaaukščiai rekreaciniai pastatai. Jiems naudojamos tradicinės statybinės medžiagos;

36.4. rekreacinių pastatų talpumas gali būti didinamas rekonstruojant esamus rekreacinius pastatus bei pritaikant sodybas rekreaciniams pastatams įrengti;

36.5. rekreacinio prioriteto zonose, įskaitant miškus, įgyvendinamos sanitarinių–higieninių ir estetinių savybių gerinimo, reginių formavimo bei medynų atsparumo didinimo priemonės;

36.6. miškai tvarkomi, juose įrengiant būtiną minimalią rekreacinę infrastruktūrą bei taikant kraštovaizdžio formavimo kirtimus;

36.7. autoturizmui pritaikomi esami bendro naudojimo keliai ir miško bei lauko keliai, įrengiant specialius pažintinio autoturizmo maršrutus;

36.8. bendro naudojimo keliai vandens apsaugos zonose 100 m atstumu nuo kranto performuojami į pėsčiųjų takus arba dviračių trasas, jei jie neveda į visuomenės poreikiams skirtus objektus pakrantės apsaugos zonoje;

36.9. turistinių trasų tinklas kuriamas taip, kad būtų sudarytos galimybės pasiekti visus svarbiausius lankomus regioninio parko objektus.

37. Gamtinė aplinka rekreaciniams poreikiams pertvarkoma minimaliai. Regioninio parko rekreacinio prioriteto zonose nustatomos šios teritorijų tvarkymo veiklos sąlygos ir apribojimai:

37.1. vykdomi darbai, didinantys vietovės estetinį potencialą, naudojamos kraštovaizdžio formavimo priemonės;

37.2. įrengiami reikalingi paplūdimio įrenginiai, techniniai kompleksai bei poilsui paruošiama pakrantė.

VII. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI KITOS (GYVENAMOSIOS) PASKIRTIES FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

38. Detalieji kaimų planai rengiami laikantis šių planavimo nuostatų: neplėsti regioninio parko miestelio ir kaimų, išskyrus esančių gyvenamosiose zonose. Jų urbanistiniai–architektūriniai ir inžinerinės įrangos klausimai sprendžiami rengiant detaliuosius ar specialiuosius planus.

39. Esamos gyvenamosiose vietovėse galima didinti namų valdų skaičių, statyti visuomeninės paskirties pastatus. Gyvenviečių plėtra diferencijuojama pagal regioninio parko tvarkymo plane nustatytą jų reglamento tipą.

40. Gyvenamosiose vietovėse įrengiami šiuolaikinę technikos lygį atitinkantys inžineriniai tinklai, gerinama kelių, gatvių, aikščių bei kiemų paviršiaus danga.

VIII. SKATINAMA VEIKLA

41. Regioniniame parke skatinama:

41.1. veikla, išsauganti ir/ar išryškinanti kraštovaizdžio įvairovę;

41.2. tradicinis ir ekologinis ūkininkavimas, užleistų pievų rekonstravimas pritaikant ekstensyvią gamtą;

41.3. miškų ekosistemų apsaugos funkcijų stiprinimas, didinant biologinę įvairovę, veisiant ir formuojant mišrius medynus;

41.4. miškų sodinimas nuskurdintose agrarinėse teritorijose, esančiose gamtinio karkaso elementuose, nustatytuose miškų išdėstymo žemėtvarkos schemoje;

41.5. pažeistų kraštovaizdžio kompleksų: natūralių sausųjų (karbonatinių ir stepinių) pievų bendrijų kraštovaizdžio draustinių kalvose, žolinių pelkiapielių, natūralių pievų fragmentų užkrūmijusiose vandens telkinių pakrantėse bei objektų atkūrimas;

41.6. gamtos ir kultūros paveldo objektų tyrimas, ieškant efektyvesnių jų išsaugojimo bei panaudojimo būdų, taip pat naujų vertingų objektų paieška ir įteisinimas;

41.7. gamtotvarkos projektų vykdymas, gamtos ir kultūros paveldo objektų, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės apsaugos propagavimas, siekiant suinteresuoti objektų savininkus, valdytojus ir naudotojus vertybių apsauga, pritraukti regioninio parko lankytojus;

41.8. apžvalgos bokštų įrengimas ir naudojimas pagal nustatyta tvarka parengtus projektus;

41.9. poilsiaviečių įrengimas rekreacinio prioriteto zonose, teritorijų planavimo dokumentuose nustatytose vietose;

41.10. rekreacinės infrastruktūros kūrimas, pažintinių ir mokomųjų takų projektavimas ir įrengimas;

41.11. turizmo mažais pramoginiais laivais organizavimas;

41.12. etnokultūros, tradicinės kaimo gyvenamos puoselėjimas, kaimo turizmo, rekreacinio verslo plėtra nustatytose vietose, patalpų regioninio parko lankytojams apgyvendinti nuoma.

42. Regioninio parko draustiniuose skatinama veikla, išvardyta 41.1–41.8 punktuose, taip pat mokomųjų ir pažintinių takų projektavimas ir įrengimas, etnokultūros, tradicinės kaimo gyvenamos puoselėjimas, kaimo turizmo organizavimas.

Priedo pakeitimai:

Nr. [D1-12](#), 2007-01-05, Žin., 2007, Nr. 5-229 (2007-01-13), i. k. 107301MISAK000D1-12

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-12](#), 2007-01-05, Žin., 2007, Nr. 5-229 (2007-01-13), i. k. 107301MISAK000D1-12

Dėl aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymo Nr. 420 "Dėl Metelių regioninio parko apsaugos reglamento patvirtinimo" pakeitimo